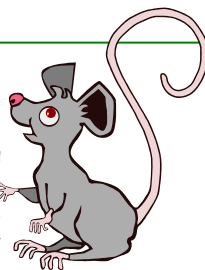

Drahá [],

tak jaro už pomalu skončilo a my tu brzy budeme mít léto. Jsem ráda, že je takové počasí, jaké je. Občas poslouchám, když se lidé sejdou a povídají si o počasí, jak na něj nadávají. Jednou moc prší, když přestane, tak je zase moc vedro a když se konečně sluníčko schová za mraky, tak je zase moc zima. Lidé vážně už nevědí, co by mohli kritizovat. Tak si přečti, co se stalo kritického o Velikonocích.

Ze začátku vše výborně klapalo, mše byly tak akorát a dokonce i ministranti se nějak sešli, i když museli zastupovat tatínkové. První pohroma se stala na Bílou sobotu. Všichni spěchali tak horlivě k ohni, že zapomněli na návštěvníky v pastoračním centru. Tři lidi tam zamkli. Museli jim pak běžet odemknout.

To ale není nic proti velikonočnímu pondělku. Nadšení ministranti si jako každý rok přinesli pomlázky. Chtěli je použít na děvčata (jak mladší, tak i starší) hned po mši. Jenomže Michal Němeček řekl, že do kostela nechce žádné pohanské zvyky. Začalo se schylovat k velkému diplomatickému konfliktu, ale ministranti pomlázky pronesli na konci mše, vše dopadlo v pořádku a všichni byli spokojeni. Pokud Michal Němeček nechce žádné pohanské zvyky do kostela, neměl by nosit do kostela kalhoty. Ty ve starověku civilizovaní lidé taky nenosili, měli je jen pohané, jako třeba Kelti.

Každou chvíli bude biřmovaná druhá várka našich biřmovanců. Přípravovali se na biřmování dva roky. Ti, co byli biřmovaní minulý rok, museli dělat před biřmováním zkoušky. Kdoví, jestli je budou dělat i ti letošní. Ani nevím, jestli se někdo z nich bojí, že třeba spadne.

Možná to už vš, ale ukradli nám farní auto. Každá myš na Dobříši ví, že to bylo to červený, myšáci dodávají Fabia combi. Ale už zase máme jiné, pěkně myší šedivé.

Měj se krásně, jarně, a letně.

Tvoje dobříšská kostelní myš Šedivka.

ny. Tak například vznikl nápad vytvoření dětského hřiště. Nyní se rodí idea hřiště sportovního, které by bylo koncipované pro volejbal, nohejbal, malou kopanou a podle prostředků i basketbal a florbal. Naším cílem není profesionální hřiště, ale místo pro všechny. Pastorační centrum by tak mohlo nabídnout komplexní naplnění života od duchovní dimenze, přes formaci, vzdělávání, kulturu až po sportovní vyžití.

Jistě se ptáte se zatajeným dechem, co nás to bude stát. S trochou nadsázky lze říci, že nic! Díky některým farníkům a vstřícnosti města Dobříš bylo možné získat prostředky z dotace firmy ČEZ na program „Oranžové hřiště“. Sportoviště tedy buduje město Dobříš (na základě dotace), ale farnost ho bude provozovat. Realizace by měla proběhnout koncem léta. V současnosti společně s pracovníky města hledáme vhodnou firmu, připravujeme výběrové řízení a samozřejmě také smlouvy, které přesněji vymezí právní rámec celé akce.
P. Michal Němeček

KONTAKTY: Římskokatolická farnost Dobříš, Na Nábřeží 1650, 263 01 Dobříš, tel. 318 521 677; e-mail: pcstomas@volny.cz; www.dobris.farnost.cz

Redakční rada Tomáše: Ing. Jan Dudík, Michal Klimt, Helena Kylarová, Dr. Josef Musil (šéfredaktor), P. Michal Němeček, Ing. Ivan Riziky, Dr. Klára Sochorová, Jana Svobodová, Vladimír Šafař, Bára Šafařová.

Tomáš

Číslo 79

Léto 2008

OBČASNÍK DOBŘÍŠSKÉ FARNOSTI

Prožili jsme Velikonoce

- jistě nejdůležitější část křesťanského roku. Prožili jsme je jako to má být – se křtem dítěte a šesti dospělých, které jsme přijali mezi sebe. Přinášíme ohlednutí za tuto událost, jak ji prožívaly dvě novokřtěnky. Dva příběhy, chcete-li dva „modely“, v něčem shodné, v mnohém odlišné.

Nabízíme je jako příležitost k zamyšlení pro všechny, ale možná nejvíce právě pro ty z nás, kteří svůj křest prožívali bez svého vědomí v raném dětském věku.

Objevila jsem Boha

Je to tak. Stalo se mi to v celkem zralém věku a já začala uvažovat, co s tím dělat dál.

„Potřebovali byste něco?“, oslovil nás jako první otec Stanislav, když jsme si po jedné dopolední mši loni o Velikonocích prohlíželi s manželem oltář v kostele ve Svatém Poli. Bez přípravy na toto setkání jsem vyhrkla: „Ráda bych se dala pokřtít!“ Dialog pokračoval: „To by určitě šlo, ale nevím, jestli tušíte, že to vyžaduje delší přípravu.“

„Vím, asi rok až dva,“ odvětila jsem, informována svými známými katolíky,

ale v duchu jsem stále uvažovala, proč tolik prodlužování realizace mého dobrého úmyslu?

Stalo se, začala jsem každý čtvrtek dojíždět na setkání mně podobných do Pastoračního centra. Nedlouho po mém příchodu nám otec Stanislav představil dvě dámy: Martinu Svárovskou a Hanku Dudíkovou – a prý, že mu budou s naší přípravou pomáhat, protože on toho má moc. „Ale já chtěla chodit poslouchat Stanislawa!“, pomyslela jsem si zklamaně. Nicméně docházela jsem na přípravu dál.

Pak přišly prázdniny a rozloučení s otcem Stanislavem. Katechumenát pokračoval od října. Otce Michala jsem si prohlédla na mši (moc jsem jich za léto neabsolvovala) a řekla jsem si, že asi bude docela fajn. Nezklamal mne a na podzim se, nevím proč, se mnou něco stalo.

Začala jsem čtvrteční setkání katechumenů vnímat ne jako povinnost, ale jako radost. Těšila jsem se na otce Michala a na to, jak mu spolu s ostatními budu klást začátečnické otázky o křesťanské víře. Těšila jsem se na Martinu a její neutuchající energii i schopnost jednoduché, srozumitelné formulace názorů. Těšila jsem se na Hanku a - jak to vyjádřit? – její hluboké duchovno kombinované s ryzí světskou praktičností.

Pan doktor Musil mne někdy v březnu požádal – napište své dojmy z katechumenátu. Jenže ono jich je tolik! Život se mi úplně změnil: nejen, že vím spoustu věcí, které jsem nevěděla. Nic už není stejné, jako bylo třeba před rokem, dvěma. Jinak myslím, jinak vidím, jinak mluvím. Nestydím se za to, že jsem čerstvá katolička, naopak. Postupně jsem o svém katechumenátu začala mluvit a zjistila, kolik lidí kolem mne věří v Boha, jen to neřeknou. Informaci, že budu mít křest, jsem už zařazovala do běžné konverzace s ateisty, mezi témata o počasí a o plánech na příští víkend... Až na výjimky byla odezva nevěřících okolí neutrální nebo dokonce příznivá.

Asi nejvíc mne „dostal“ křest, respektive reakce společenství křesťanů v Dobříši i v Čisovicích, kde bydlím. Tolik nehraného přijetí, nadšení a zájmu! Po-

PRAVIDELNÉ AKCE V PASTORAČNÍM CENTRU sv.TOMÁŠE V DOBŘÍŠI

Po	14.00–16.00	Posezení při čaji s knihovnou Setkání farníků s prof. Oličem Duchovní večer mužů Modlitební setkání (za farnost)	velký sál	každý týden dle vyhlášení sudé týdny každý týden
	15.00-16.30		velký sál	
	20.00-21.30		velký sál	
	20.00-21.00		dle dohody	
Út	17.00-19.00	Možnost svátosti smíření Příprava mládeže na biřmování	dle dohody	každý týden 6. a 13. 5.
	19.30-21.00		velký sál	
Čtvr	14.00-15.00	Klubičko pro děti 3 a 4 roky Setkání pro děti (náb. 2.-4. tř.) Klubičko pro děti 5-7 let Setkání nově pokřtěných	klubovna	každý týden každý týden každý týden dle vyhlášení
	14.30-15.30		malý sál	
	15.00-16.00		klubovna	
	18.00-19.30		malý sál	
Pát	14.30- 15.30	Setkání pro děti 5. - 7. tř. Možnost svátosti smíření Setkání mládeže „Spolčo“	učebna	každý týden každý týden dle dohody
	16.00-17.30		dle dohody	
	19.00-21.00		velký sál	
Ne	10.00-11.30	Agapé po eucharistii Setkání manželů II Setkání manželů I Setkání „Odpadlíků“	velký sál	dle ohlášení 2. neděle v měs. 3. neděle v měs. 4. neděle v měs.
	16.00-18.00		dle dohody	
	16.00-18.00		dle dohody	
	18.00		dle dohody	

Během prázdnin se pravidelná setkání v Pastoračním centru sv. Tomáše nebudou konat, ale můžete se zastavit - nelépe po předchozí telefonické domluvě - na čaj, na kávu nebo si přijít půjčit knížku z knihovny.

Kancelář farnosti bude otevřena každou středu od 9.00 do 12.00 a od 14.00 do 17.00. Jinak je možné vyřizovat záležitosti i v jiný den po domluvě na tel. 318 521 677 nebo mailem na adrese pcstomas@volny.cz.

P ejeme p íjemný a požehnaný as léta!

Martina Svárovská, Marie Šochová a Ludmila Musilová - *pastorační asistentky*

Město Dobříš a farnost

Naše farnost má možnost podílet se na životě města Dobříše. Velice si této možnosti vážíme a snažíme se jí podle našich možností využít. Zapojili jsme se aktuálně do dvou kulturních programů: Do „Májových slavností“ (sobota 24. 5.) koncertem kostelního sboru doplněným krátkým vystoupením dětského sboru 2. ZŠ Ptáčata. Druhou akcí, kterou tvoříme společně, je celostátní „Muzejní noc“ v pátek 22. června. V rámci této akce se od 20 do 23 h otevřou prostory dobříšského zámku, expozic i muzea na zámku a také našeho dobříšského kostela. Kromě možnosti navštívit zmíněné prostory proběhne na zámku velký koncert populární hudby a v kostele malý koncert (přislíbeno vystoupení Anežky Konrádové s částí absolventského koncertu na klasickou kytaru).

Upozornění

Ve dnech 18. – 20. června budeme v části Pastoračního centra malovat, proto částečně omezíme provoz. Prosím Vás o pochopení a případně o pomoc se stěhováním a hlavně úklidem. Velmi děkuji.
P.Michal Němeček

Připravuje se historická změna

Mnozí jste již zaznamenali, že v minulých letech se v pražské arcidiecézi často skloňoval pojem „slučování farností“. Až dosud se tento pojem týkal jiných vikariátů. Příbramský vikariát zůstává mezi posledními, které ještě nebyly sloučeny, ale ani zde nebudeme výjimkou. Cílem této historické změny je sloučení drobných právnických osob „farnost“, jak byly zavedeny v barokní době. Tehdy šlo o to, aby každý měl do kostela maximálně hodinu chůze (cca 4 km). Dnes je doba přece jen jiná. Zaprvé je mnohem méně kněží, takže již v mnoha farnostech řadu desetiletí kněz nebydlí. Za druhé existuje mnohem větší možnost cestování (i když stále situace na vesnicích není jednoduchá a z mnohých míst o víkendů nejede ani jeden autobus). Kněží, účetní, ekonomové vedou správu farností téměř pro každý kostel zvlášť, ač k tomu není již téměř důvod.

Slučování farností ale automaticky neznamená, že se budou zavírat všechny vesnické kostely a redukovat všechny bohoslužby! Sloučení má pomoci správě farnosti. Jak bude slučování vypadat u nás, zatím přesně nevím. Přesto budu rád za vaše podněty a připomínky k celému procesu. Myslím, že mnozí z vás, kteří jste z jednotlivých farností, se již dávno znáte a našli jste k sobě navzájem cestu. Proto věřím, že tento formální krok nebude fakticky znamenat nic jiného, než potvrzení naší vzájemné sounáležitosti! K detailům tohoto procesu se budeme vracet, jakmile se dozvíme více informací.

P. Michal Němeček

Grant = přidělená finanční podpora

V minulém roce jsme požádali Státní zemědělský investiční fond, který čerpá prostředky z EU, o dotaci na opravu střechy a vnějších omítek kostela ve Svatém Polí, kde stav krovu a omítek západního průčelí byl v kritickém stavu. Jde o program rozvoje kulturního dědictví venkova. Oprava bude stát přes 4 miliony korun Kč a má být dokončena v polovině září 2009. Grant nám uhradí 90 % nákladů, pokud v realizaci nikde neuděláme chybu, ale proplácí se až po úplné realizaci. Je tedy zřejmé, že si musíme vzít finanční úvěr a část prostředků musíme získat z jiných zdrojů (sbírky, obce, kraje, arcibiskupství, atd.). Kromě spolupodílu farnosti na stavbě musíme zaplatit firmám, které projekt připravily, doprovázejí atd. Celkově odhaduji náklady z grantu neproplacitelné na 800 000 Kč. I když jde o velké peníze, zdá se, že máme naději vše zvládnout. Pro účely této stavby jsme zřídili speciální účet 187370107, kód banky 0600. Prosím všechny o pomoc finanční i duchovní (vymodlit se dají jak peníze, tak hladký průběh!). Zároveň děkuji všem, kteří jste již přispěli, a díky Vaším penězům je možné začít.

Oranžové hřiště

Myslím, že v souvislosti s mnohými diskusemi okolo vracení církevního majetku si lidé kladou otázku: „K čemu je nám církev dobrá?“ V našich farnostech jste vzali věci za správný konec a sami vystoupili s obdivuhodným projektem otevřené církve. Mním tím ideu Pastoračního centra jako prostoru otevřeného pro věřící i nevěřící, pro každého, kdo se chce sejít a hledat hodnoty pravdy, spravedlnosti a krásy, tvořit, vzdělávat se a v neposlední řadě i kultivovaně se bavit. Pastorační centrum není jen dům – mrtvé stěny. Jsou to lidé, kteří dům naplňují. Nejsou to jen zaměstnanci či „pan farář“, ale mnozí z vás, kteří přicházíte a v tomto domě se scházíte. Díky vám se stalo PCSVT místem pro všech-

chopila jsem, že katechumenát i všechny „procedury“ během něj prostě musely být. Jak jinak bych poznala, co to je křesťanská láska, vytrvalá podpora a nehraná radost z další spasené duše ☺! Moc vám všem děkuji za mne, Dagmarku, Ivonku, Jitku, Petru a Dana, kteří jsme byli na Bílou sobotu v noci pokřtěni a biřmováni. Děkuji za vaše modlitby a za to, že i zásluhou dobříšského společenství víme, že lidstvo není zdaleka tak ztracené, bídné a zlotřilé, jak by se zdálo třeba podle televizního zpravodajství. Díky Bohu!

Zdena Lacková

ROZHOVOR s katechumenkou

Můžete se nám, prosím, na úvod představit?

Jmenuji se Jitka Ryšlavá a narodila jsem se v Mostě roku 1980. Od dětství až do minulého roku jsem žila nejprve s rodiči a dvěma staršími bratry v nedalekém Litvínově. Loni na jaře jsem se přestěhovala do rodinného domku v Hoře Svaté Kateřiny. Dá se říci, že velkou část dětství jsem prožila právě tady, neboť domek sloužil dříve jako rodinná chalupa a naproti bydleli mí prarodiče.

V jakém prostředí jste vyrůstala?

Nevyrůstala jsem v křesťanském prostředí, přestože maminka byla jako malá pokřtěná a posléze dokonce i biřmovaná. Byla jsem obyčejné, citlivé dítě, vyrůstající v celkem harmonické rodině. Od mala jsem se věnovala různým činnostem, hlavně sportu – hrála jsem závodně tenis, ale také jsem velmi ráda četla a psala, což mi zůstalo dodnes. Už jako dítě jsem v sobě vnímala pečovatelské sklony a velmi brzy jsem věděla, že bych ráda pracovala v sociální sféře, nejraději u dětí.

Kdo nebo co vás přivedlo k hledání víry?

Až tam, kam spadají mé nejranější vzpomínky, si velmi zřetelně uvědomuji své vlastní „hledání“. Myslím, že se započalo někdy kolem osmého roku mého života v souvislosti se smrtí dědečka, která mne velmi zasáhla. Tehdy začalo vážnými úvahami o smrti a ptáním se po smyslu bytí, které se v různých etapách života méně či více dotýkalo myšlenky, či spíše tušení, že ten opravdový smysl je jaksi vyšší a přesahující nás lidi samotné. Ve dvanácti letech jsem s kamarádkou navštívila jakýsi křesťanský sbor. Přestože mi tato návštěva způsobila spíše zmatek a přivodila velmi smíšené pocity, přinesla jsem si odtud Bibli, kterou jsem tehdy viděla vůbec poprvé a mám ji dodnes.

A v době pozdější?

Vzápětí po skončení střední školy jsem nastoupila do zaměstnání, kde jsem poznala kolegyni, která byla členkou Českobratrské církve, a s kterou jsme vedly dlouhé rozhovory o Bohu a o základních otázkách s vírou souvisejících. Mé hledání spočívalo dál jaksi v neurčitosti, ve stále nezodpovězených otázkách a ve spoustě „ale“, na které jsem neznala odpověď.

Dlouho jsem toužila po zvýšení kvalifikace (už devět let pracuji v ÚSP pro děti a mládež v Litvínově – Janově jako vychovatelka na dívčím oddělení) rozšiřujícím studiem speciální pedagogiky v Plzni, kam se mi však několikrát na základě „zvláštních okolností“ nepodařilo nastoupit.

Zklamáná a rozladěná, přesto ve svém odhodlání neoblomná, jsem jednou otevřela noviny, kde jsem objevila inzerát na VOŠ pedagogickou ve Svatém Janu pod Skalou. Myslím, že právě toto byl zlomový, klíčový okamžik, který udal mému životu nový směr a při pohledu zpět mi nyní dodává jistotu, že už tehdy mne Boží záměr směřoval právě na toto místo.

Jak na vás to místo působilo?

Kromě nádherného prostředí, nových přátelství a vztahů, jež jsem doposud nepoznala, kromě celkově velmi pozitivně nabitě atmosféry a osobního, vstřícného přístupu učitelského sboru, mne zde oslovila a nadchla výuka teologických předmětů. Ta částečně uspokojovala moji touhu po poznání v této oblasti. Díky výuce, ale i po určitém „samobádání“ a samostudiu různých teologických knih a příruček, po neustálém ptaní se sebe i ostatních v touze poznat, dotknout se Boha a ujistit se o své cestě, jsem se tehdy poprvé osmělila oslovit kněze. Toho času (v březnu loňského roku) jím byl právě P. Michal Němeček, který tehdy ve Svatojánské koleji působil jako spirituál a také jako vyučující jednoho z teologických předmětů. Právě jemu jako jednomu z prvních vděčím za citlivé nasměrování na cestu, která mi dala smysl.

A jak to bylo dál?

Dá se říci, že poté mělo vše již rychlý spád. Krátce po prvním setkání a po ujasnění základních otázek padlo definitivní rozhodnutí, které mělo spíše charakter touhy. Můj „hlad“ v této oblasti sytila potřeba jít dál, více poznávat, a to mne přimělo k odhodlání začít se připravovat na křest.

Vzhledem k tomu, že v místě, odkud pocházím, jsem neznala žádné společenství lidí, ke kterým bych mohla patřit, začala jsem s přípravou u P. Michala nejprve v Berouně, v červnu jsem v pražské katedrále vstoupila do katechumenátu a poté od července 2007 jsem s přípravou pokračovala zde na Dobříši. Společným cílem bylo ovšem úsilí nepřestat hledat místo budoucího zakotvení v blízkosti svého bydliště. To se možná částečně podařilo až v posledních měsících přípravy, neboť se mi díky P. Michalovi podařilo poznat několik přátel – křesťanů, ne sice přímo v místě bydliště, ale v několik kilometrů vzdáleném Chomutově.

Co pozitivního si z přípravy na Dobříši odnášíte?

Příprava na Dobříši byla přes značnou obtížnost v dojíždění opravdovým přínosem. Jednak jsem získala možnost poznat nové, krásné místo, jednak úžasně živé a fungující farní společenství a v neposlední řadě byla také zajímavou zkušeností a obohacením společná příprava katechumenů ve skupině.

Samotná příprava na křest pro mne znamenala velmi mnoho. Nejen že byla neodmyslitelnou součástí cesty za Bohem, kdy člověk dostává odpovědi na nevyjasněné otázky a kdy se sžívá s praktikováním víry a učí se modlitbě, ale měla pro mne i osobní význam - díky novým přátelstvím a pocitu, že člověk někam „patří“. Za velmi citlivé a chápavé vedení při svém „putování“ samozřejmě vděčím P. Michalovi,

SENIORI PROTI AGEISMU

Je samozřejmé, že senioři chtějí být rovnocennou složkou občanské společnosti. Už i proto, že je nás v ČR 1,4 milionu starších 65 let. A v roce 2020 nás bude 2,2 milionu. Není to zanedbatelná síla! A proti této síle začíná působit ideologie zvaná ageismus – neboli diskriminace seniorů z důvodu věku (biologického stárnutí). Co s tím – bránit se stárnutí nebo se mu učit? Odejít na „výměnek“ a otěže předat mladým? Realizovat své nesplněné tužby či pomáhat mladým?

Význam prarodičů (dědečků a babiček) se ale dnes oproti dřívějšímu změnil. Babičky jsou často ještě zaměstnané a nemohou se věnovat vnoučatům tak, jako naše babičky nám. Stát z ekonomických důvodů posouvá odchody lidí do důchodu, mladí to vidí jako újmu („berou nám pracovní místa“).

Mladí lidé si dnes často myslí, že akumulované vědění nás seniorů je když ne bezcenné, tak zastaralé. I proto přibývá seniorů, kteří trpí pocitem bezvýznamnosti, osamocení a depresi. Mají psychické potíže, i když jejich tělesné zdraví je dobré (úměrné věku). Tomuto stavu se my, senioři, musíme postavit.

Stáří bylo - těmi moudřejšími - objeveno jako svébytná část života. Využijme toho a ukažme, že ještě nepatříme na okraj společnosti, ukažme, že stáří má celou řadu předností. Už dnes si toho začínají všimnout obchody, služby, školy i turistické agentury. Seniorský věk není „čekáním na smrt“, ale částí plnohodnotného života. Je jen na nás, jak tuto etapu prožijeme.

Co byste řekli sérii rozhovorů či pojednání na téma „umění stárnout“ ?

Seniorský zpravodaj I. Riziky

Pravidelné bohoslužby a pastorační - červenec a srpen

Neděle – kromě 27.7., kdy je jen eucharistie u sv. Anny v Dobříši

7:30 Eucharistie v Rosovicích

9:00 Eucharistie v Dobříši

10:45 Eucharistie ve Svatém Poli (kromě 17.8.)

12:00 Eucharistie ve Dlouhé Lhotě

Čtvrtek

9:30 Bohoslužba slova v Domově důchodců v Dobříši – kromě 21.8.
14.8. eucharistie tamtéž

Mimořádné bohoslužby hledejte v kalendáři akcí.

Příležitost ke svátosti smíření

1.8. a 15.8. (pá) 16.00 – 18.00 v Pastoračním centru sv. Tomáše
nebo na požádání po domluvě s knězem na tel. 602 308 899

V červnu je program bohoslužeb beze změn podle rozpisu uveřejněného v únorovém čísle Tomáše.

20.6.	Pá	20:00 - 23:00	DOBRIS	- „Muzejní noc“ – noc otevřených dveří s prohlídkou kostela, slovem o prostoru a hudbě a s malým koncertem ve 22:00 h
22.6.	Ne	9:00	DOBRIS	Eucharistie zaměřená na rodiny, pak v PCSvT slavnostní ukončení pastoračního roku, agapé a hudební vystoupení manželů Lutkových
		18:00	PCSVT	- Setkání „Odpadlíků“
23.6.	Po	20:00	PCSVT	- Duchovní večer mužů
26.6.	Čt	15:00-18:00	DOBRIS	- Eucharistie pro děti na závěr školního roku; pak v PCSvT hry a táborák
29.6.- 6.7.		Exercicie pro společenství manželů v klášteře Želiv		
29.6.	Ne	7:30	ROSOVICE	- Poutní eucharistie (Sv. Petra a Pavla)
5. 7.	So	18:00	DOBRIS	- Eucharistie na slavnost sv. Cyrila a Metoděje
19.7. – 2. 8.		Letní tábor dívčího skautského oddílu Minehaha a Zlatého listu		
27.7.	Ne	9:00	SV. ANNA	- Eucharistie v kapli sv. Anny na cestě do Rosovic (jediná mše sv. o této neděli)
1. 8.	Pá	18:00	DOBRIS	- Slavení eucharistie
14.8.	Čt	9:30	DOBRIS - DS	- Slavení eucharistie v Domově seniorů
15.8.	Pá	Slavnost Nanebevzetí P. Marie		
		18:00	DOBRIS	- Slavení eucharistie
16.8.	So	16:00	STARÁ HUŤ	- Poutní eucharistie
17.8.	Ne	10:45	BUDÍNEK	- Poutní eucharistie
23. – 31. 8.		Letní putování mládeže		
10.9.	St	18:00	DOBŘÍŠ – KOSTEL SV. KŘÍŽE	- Poutní eucharistie

Zapište si do diářů:

12. 9. – 28. 9. Kulturní křesťanský festival Dobříšské záření

Plánovaný program (hlavní akce) - bude upřesněno během srpna - sledujte, prosím, plakáty a Dobříšské listy:

12. 9. (pá) v 18:00 v PCSvT - Vernisáž výstavy a společenský večer farností

20. 9. (so) v 18:00 v kostele Nejsvětější Trojice – Koncert

21. 9. (ne) od 14:00 na zahradě a faře ČCE - Dětský den: divadlo pro děti, hry a soutěže, folkový koncert

25. 9. (čt) v 18:00 na evangelické faře - promítání dokumentárního filmu „Most přes Vadi“ a beseda nad filmem s religionistou doc. Pavlem Hoškem.

28. 9. (ne) večer v zrcadlovém sále zámku Dobříš – koncert

27.9. Pouť do Staré Boleslavi

člověku na pravém místě, se schopností vždy ochotně pomoci, výborně vysvětlit, poradit, nasměrovat a podpořit. Velmi podobně vnímám i pastorační asistentky Martinu Svárovskou a Hanku Dudíkovou, které jsem poznala sice až v polovině přípravy, přesto jsem ale za seznámení s nimi vděčná. Velký dík patří také všem, kteří se jakkoli na přípravě podíleli, tedy i katechumenům samotným a všem, které jsem „cestou“ potkala.

Jak si představujete svou budoucnost?

Má cesta přípravy tady na Dobříši je téměř u konce. Křest vnímám jako významný posun v životě víry. Netuším, jestli bude jakkoli zásadní, co se týče všedního života, i když kdoví, ale odpuštění hříchů je úžasná milost a start do „nového“ života. Také se změní praktikování víry díky přijímání svátostí, konečně budu opravdově patřit do společenství křesťanů, ale jako nejdůležitější a nejhezčí vnímám osobní spojení s Bohem, na kterém chci v budoucnu stavět, upevňovat ho a prohlubovat.

Během celé doby mého obrácení poznávám, byť po krůčcích, že život s Bohem je naděje, radost, a že vše, co člověk v životě dělá, má nějaký smysl. Je úžasné cítit, že člověk není sám, že je tu Někdo, ke komu se lze obracet. Přesto si uvědomuji, že jde o vztah, na kterém se musí pracovat, že je na místě nejen láska, absolutní důvěra a oddanost, ale především odpovědnost. Tato skutečnost je do jisté míry zavazující, a tak přiznávám, že se ve skrytu duše do budoucna trochu bojím, zda dokážu obstát jako pravý křesťan; přesto budu dělat vše proto, abych tento vztah budovala a nezklamala především Boha, ale potažmo i sama sebe.

Na závěr bych si dovolila použít citát z Cherubského poutníka, neboť myslím, že v kostce vystihuje mé vlastní nazírání Boha: „Bůh – hloubka moudrosti a šíře milosti a výše všemoci a délka věčnosti“ (Angelus Silesius).

Za rozhovor děkuje ŠF

Stručné zprávy ze zasedání Pastorační rady dne 12.3.2008

Pastorační rada zhodnotila aktivity farnosti v r. 2007: byla dobře přijata úprava termínů slavení eucharistie v přílehlých obcích; aktivity v PCSvT jako přednášky, semináře a duchovní obnova byly vnímány členy PR jako dostatečné; odezvu nenašla nabídka klubu pro děti a velmi malou účast mělo promítání filmů v PCSvT. Program na další období je připraven do konce června, Dobříšské záření se připravuje, o všech aktivitách bude veřejnost informována.

P. Michal informoval PR o účasti farnosti na městských májových oslavách: v sobotu 24.5. bude otevřen celý den kostel, jehož interiér vyzdobí paní Krátká v rámci svého květinového dne na zámku; od 17. hodin bude koncert dětského sboru ze 2. ZŠ a po něm vystoupí naše schola.

Na zasedání proběhla široká diskuze na téma „jak dál v našich farnostech“. Zdá se, že je třeba hledat nové, moderní formy v nabídkách nejen pro farní, ale i širší veřejnost. Je důležité zapojit více lidí do organizování různých akcí. Všichni se shodli v tom, že je třeba pořádat společné akce, například farní výlet, kde je možné setkání všech generací. Vítány by též byly biblické hodiny.

Na podzim by měl proběhnout další kurz Alfa a i nadále hledat další aktivity, které by více otevíraly dveře PC veřejnosti.

Zápis za zasedání by měl být na webových stránkách farnosti, které se právě dotvářejí.

Ze zápisu vybrala J. Svobodová

Spolčo mládeže – duchovko na Šumavě

Každý rok se vydáváme jako spolčo mládeže na duchovní rekolekci. Nějací milí lidé či jiná farnost nám poskytnou přístřeší na víkend a my se tak můžeme v teploučku modlit, rozjímat a také i blbnout (to k mládeži patří). Letos jsme se na začátku dubna zabydleli na faře v Srní na Šumavě. Naše dobrá parta a krásné okolí Šumavy vybízelo nejen k duchovním rozpravám, ale také ke krátkému výletu, který jsme podnikli v sobotu. Naším tématem byl „Jákoab a jeho zápas s Bohem“; téma pro nás připravil náš P. Michal, za což mu patří náš velký dík. Nebojovali jsme ale „jen“ s Bohem ale i mezi sebou – a to sněhovými koulemi. Nejednomu z nás přistála sněhová koule za krkem (jak milé překvapení ☺).

...Prostě – zažili jsme něco nového, příjemného a zároveň měli čas sami na sebe, na Boha a na sebe navzájem. Vyzazili jsme opět do života, odhodlaní bojovat za sebe a za svoji víru.

Hanka Ptáčková a Magda Pogránová

KALENDÁŘ AKCÍ - LÉTO 2008

Do konce května v PCSvT výstava „Nohama kořením a hlavou létám“ – práce výtvarných setkání pro dospělé pod vedením Zuzany Hutňanové a Daniely Doubkové

Slavnost Seslání Ducha svatého				
11.5.	Ne	10:45	RYBNIKY	- Poutní eucharistie (<i>nebude mše ve Svatém Poli</i>)
		16:00	PCSVT	- Setkání manželů II
12.5.	Po	20:00	PCSVT	- Duchovní večer mužů
14.5.	St	19:30	PCSVT	- Setkání pastorační rady
Slavnost Nejsvětější Trojice				
		9:00	DOBRIS	- Poutní eucharistie a biřmování. Pak setkání s biskupem Václavem Malým a agapé v PCSvT. (<i>Jediná dopolední eucharistie pro všechny obce</i>)
		16:00	PCSVT	- Setkání manželů I
		16:00	DAL. DUSNIKY	- Poutní eucharistie
21.5.	St	18:45	PCSVT	- Setkání katechetů příbramského vikariátu
Slavnost Těla a krve Páně				
		18:00	SV. POLE	- Slavení eucharistie s průvodem
24.5.	So	14:30	DOBRIS	- Koncert duchovní hudby v rámci Dobříšských májových slavností
25.5.	Ne	9:00	DOBRIS	- Eucharistie s 1. svatým přijímáním, pak agapé v PCSvT
		18:00	PCSVT	- Setkání „Odpadlíků“
26.5.	Po	20:00	PCSVT	- Duchovní večer mužů
28.5.	St	19:30	PCSVT	- P.Ivo Prokop: Politika Vatikánu za II.světové války (přednáška)
Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova				
		18:00	LHOTKA	- Poutní eucharistie (<i>nebude mše na Dobříši</i>)
31.5.	So	17:00	PCSVT	- „Mistr Paleta“-vernisáž dětských prací výtvarné dílny MC Dobříšek pod vedením Miro Pograna
Do konce června výstava „Mistr Paleta“- dětské práce výtvarné dílny pod vedením Miro Pograna.				
4.6.	St	19:00	DOBRIS	- Koncert dívčího pěveckého sboru z Litoměřic „Puellae Cantantes“
5.6.	Čt	15:00	PCSVT	- Bohoslužba pro mladší děti
7.6.	So	15:00	DRUHLICE	- Poutní eucharistie (sv. Antonín)
8.6.	Ne	16:00	PCSVT	- Setkání manželů II
9.6.	Po	20:00	PCSVT	- Duchovní večer mužů
10.6.	Út	19:30	PCSVT	- Prof. Jan Sokol: Jak vypadá svoboda (přednáška)
15.6.	Ne	16:00	PCSVT	- Setkání manželů I
		17:00	DOBRIS	- Koncert komorní hudby souboru Musica Ligna
18.6.	St	19:30	PCSVT	- Setkání pastorační rady